



בין זיכרון לזיכרון

האיכר ממשיך לחרוש
מן הנחל עד הברוש,
מעלות השחר עד הערב.
בשמיים מעליו
ציפורים מוכות שרב,
ממזרח עד סוף המערב.
עשב במדרון ההר
מלבין בטרם עת,
ואדים עולים מתלם,
האוויר רוטט.

את זרעו מטמין
רק המאמין
שהחי יקום ממת.

האיכר ממשיך לחרוש

האיכר זורע בר,
חלום אינו נשבר,
הוא ממשיך לצעוד בשדות הלחם.
השמיים מעליו,
בוהקים, ריקים מעב,
ממזרח עד סוף המערב.
סלע, כמו ראי נוצץ,
ממתין, אורו לזהט,
משגר אותות מקדם,
מה הוא מאותת?

את זרעו מטמין
רק המאמין
שהחי יקום ממת.

אהוד מנור



מזל טוב... מזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

17.4. בריאן קפלן
יניתה ניצן
אביתר בן-רשף
ניר קולינס
אורית אשכנזי

18.4. הלן לויין
ברברה בוטו
דריה פלסר (נכדה של טנא)
עדי זיגדון (נכדה של ניצן)
ארז נצר (נכד של חצור)

י ו ם - נ י ש ו א י ו

21.4. נעמי ובני פורסטר

19.4. שולמית פרנק
רג'יי פרלסון
שושנה יודאיקין
אביבה גולדברג
שני ויינשטיין (נכדה של אדלשטיין)
ד"ר ג'ים שלום

20.4. הלל יודאיקין

21.4. איירין שיין
דרור אגמון
שמואל אפשטיין
גרשון מדר

22.4. יגאל ניימרק
נתן אפשטיין

23.4. רונה אנגלסברג

ב ן נ ו ל ד

להילה וליהודה יהודה
ולכל בני המשפחה
ש פ ע נ ח ת !

מה נשמע?

* חלף הגשם, חלף הלך לו - כך שרנו בפסח - ועובדה שמיד התברכנו בחמסינצ'יק. כן, עם הגשם שחלף והלך הלכו גם האורחים הרבים שפקדו את ביתנו בחג החארוון, בשני ימי השבתון. אך החיים אינם חוזרים למסלולם הרגיל. עומדים לפנינו מועדים חדשים, חגים וימי זיכרון.

כשיצא העלון הזה כבר התייחדנו עם קורבנות השואה והפעם שוב באתר ההנצחה לזכר יקירינו שנספו, וסיפרנו על גבורת המורדים. תרשו לי הפעם להוסיף סיפור אחד אישי למועד זה. שמואל חצור ואנוכי הוזמנו להשתתף בחנוכת אולם בחיפה לזכר מנהל בית-ספרנו בגרמניה. איש זה ניסה להעביר לאנגליה את כל הגימנסיה היהודית שהוא עמד בראשה - הצליח להעביר 2-3 כיתות ושוב חזר לגרמניה, אך עם פרוץ המלחמה לא הצליח יותר וגם הוא נספה בשואה. לאיש זה אנו חבים את חיינו, כמו עוד עשרות תלמידים שלו, שיבואו לטקס מכל קצות העולם.

* ועוד לפנינו - יום הזיכרון לחללי מלחמותינו ויום העצמאות - אך על זה בפעם הבאה. הכנות בלונה-פארק נראות בשטח.

* במסגרת חג הארבעים למדינה עוסק בשבוע זה וגם בשבוע הקרוב, ממש עד ליום העצמאות, בית-הספר המקומי בנושא המרכז. הילדים לומדים על מוסדות המדינה, על קליטת עליה (אחד הפועלים מהמפעל סיפר להם על עלייתו מטוניס), על צורות ההתיישבות, ועוד ועוד - וכל זה בתכנון מבריק, כמו שבית-ספר שלנו מסוגל לעשות. מה יהיה כשיעברו ילדינו לאילת השחר? נכס כזה חבל להפסיד.

* ומהקודש לחול. בבית ובחולה גומרים השבוע את זריעת הכותנה - בעזרת השם/המוסד/הסדרן/מזג-האוויר (למחוק את המיותר) ובבית זרעו גם שעועית. 60 דונם בחולה, 1500 דונם בבית בכותנה ועוד כ-500 ד' שעועית. הממטרות מסתובבות והציפיות הן ליבולים ולמחירים טובים. אורן ביקש בהזדמנות זו להודות לאמנון במיוחד, שדחה את נסיעתו בחודש, כדי לעזור לענף בזריעה ולאמנון, שבקרוב יוצא - כל טוב. אולי תהיה כאן שוב בשנה הבאה - - - לזריעה?

* ברכות מיוחדות מגיעות להלן ליפשיץ ולליאונג גולן, בעליהן ומשפחו-תיהן, עם גמר התהליך הארוך של הגיור. עכשיו שתיהן יהודיות כשרות למהדין. מזל טוב!

ובזה נגמר לי כל מלאי החדשות שיכולתי ללקט.

שתהיו בריאים כולכם ואלה שחלו - שיבראו מהר.

שבת שלום

יעל נמנוב

התנועה הקיבוצית האאוחדת
ועדת נטחון

ועדת הנטחון של התק"ם פונה: "לאור האירועים האחרונים, המצב בשטחים והדילמות הקשות איתן נאלצים להתמודד חיילינו המשרתים שם - ראינו לנכון ליזום מפגשי חיילים, הוריהם, יוד-ביתים וכל המעוניינים, בהם נוכל לדון, לשוחח ולהתלבט על ההתמודדות עם הדברים, מה חושבים ומה עושים.

הערב, 15.4.88, בשעה 21.30 נקיים מפגש חיילים בקיבוץ דפנה בחדר-האוכל. את השיחה יפתח תא"ל זאב לבנה - מפקד עוצבה בשומרון.

40 שנה למדינת ישראל

הנושא המרכז בביה"ס שלנו

ביום ג' השבוע פתחנו את הנושא המרכז: "40 שנה למדינת ישראל". בהכנת הנושא לקח חלק כל צוות ביה"ס - מורים ומטפלות ומשתתפים בו כל הילדים, מכיתה א' עד ו'.

איך אפשר להביא בפני הילדים עלילות 40 שנה? על מה נתמקד? על בטחון? עליה? תרבות וחינוך? היריעה כל-כך רחבה והזמן ומיגוון הגילים מקשים על הבחירה.

אנו בחרנו ב-8 נושאים שמאירים אספקטים שונים בחיי המדינה. הנושאים עובדו ליחידות לימוד בחוגים וכל ילד מגיע אליהם עם קבוצתו.

החוגים הם:

- (1) בעיית המיעוטים.
- (2) ההימנון והדגל.
- (3) סוגי ההתישבות.
- (4) עליה וקליטה.
- (5) נשיאי ישראל.
- (6) הסכם השלום עם מצרים.
- (7) ריקודי-עם - כור היתוך.
- (8) אנה טיכו - הציירת.

=====

את הנושא פתחנו במשחק "עליה לארץ", בו נדרשו הילדים, לעבור בדיקות בטחוניות, רפואיות, פליליות וחיפוש כללי על גופם, ולקבל אישורים על כל בדיקה. כמו כן היה עליהם להוציא אשרת יציאה ולקבל אשרת כניסה לישראל, ולעבור חיטוי בדי.די.טי.

לאחר שעברנו את מסלול הייסורים, נפגשנו לשיחה עם שמואל חצור, יפים ורוני שעובדים במפעל, שסיפרו על עלייתם לארץ מאנגליה, ברה"מ וטוניס.

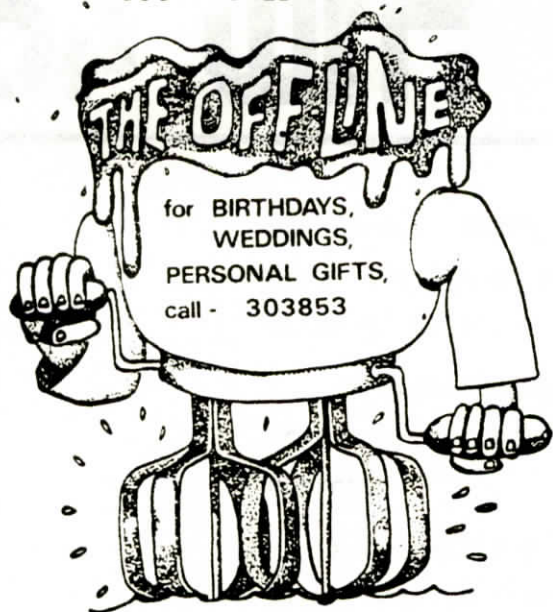
במהלך הנושא תסייר כל כיתה יום אחד במוסדות מדינה בערים באיזורנו; נערוך ביקור אצל שכנינו בטובא ונצא לטיול ברמת הגולן - בעקבות לוחמים.

הנושא המרכז מכיל בתוכו את יום השואה והגבורה ואת ימי הזיכרון והעצמאות, וכמובן גם להם שמור מקום בתוכנית הנושא. אנו מזמינים את הציבור להתעניין אצל הילדים וצוות העובדים על אירועי השבוע המרכז ומאחלים לעצמנו למידה פוריה ועשירה בחוויות.

דליה

בשם צוות ביה"ס

specializing in
SCULPTURED CAKES



מכתב זעבר לימים

שלום לכולם,

בדף שצורף ל"דברי הכפר" האחרון שהגיע אלינו היה כתוב, שאם אנחנו לא נכתוב אז... אז האיום בהחלט דירבן אותי לשבת ולשתף את כולכם (בחלקית) עם מה שעובר עלינו פה רחוק מתחת לאדמה. ואם מדברים ב"דברי הכפר", אז שיהיה ברור לכו-לם ש"דברי הכפר" פה בבית זה עיתון שזו-כה ליראת כבוד, וכשהוא מגיע זה יום חג ושמחה - כמו להסתכל על הירח עם טל-סקופ ולהרגיש קצת יותר קרוב לכמה רגעים.

חרות לפיד היה פה - ישב 5 רגעים וזרק עלינו: "אז אני מבין שאתם יורדים!!!" שנינו נבהלנו, הנה אנחנו רשומים ברשימה השחורה, הנה אנחנו בקטיגוריה שלא כל-כך נעים להיות כלולים בה. "איזה יורדים, מה פתאום - אמרנו שנתיים..". התגוננתי. אבל האמת היא שכל עוד אנחנו פה - אז אנחנו לא בארץ וזאת האמת.

אומרים שאוסטרליה היא הארץ הטובה ביו-תר עולם... אבל היא מתקלקלת כמו כולם. אז, ואני החלטנו שיש לנו הזדמנות יוצאת מן הכלל להתנסות בחוויה שעוד לא עברנו - להקים עסק משלנו. וכמו שסיפרתי במכתב הקודם, לאד יש עסק לגננות ושתלנות, שלפעמים הוא מאוד מוצלח ויש הרבה עבודה - ולפעמים פחות, ואז העצמאות קצת יותר קשה (להבדיל מעבודה עם משכורת קבועה). הדרך שלנו להשיג עוד עבודה היא בהפצת דפים בתאי-דואר של אנשים. ואז מי שזקוק לגנן מתקשר אלינו. או במודעה בעיתון. שניהם עובדים והכול תלוי במצב הפיננסי

של הקליינטים. כמובן שבמסגרת העבודה (אני עבדתי עם אד לכמה חודשים) רואים בתים וגינות יפייפיים, שממש נעים לעבוד בהם והנוף מרהיב. סידנני עיר מקסימה שיש בה הרבה פינות ומראות יפים, ומזג-האוויר נוח ביותר. רק שלפעמים שוכחים להסתכל וליהנות ממה שיש מסביב מרוב דאגות הפרנסה.

אני גם התחלתי עם עסק משלי - פיסול בעוגות. נשמע מוזר, אבל נראה פנטסטי. וכמו כל עסק שרק מתחיל, צריך לעשות פר-סומת וכמובן בכל פעם שאני עושה עוגה למ-סיבה גדולה, אז המשתתפים במסיבה לומדים להכיר אותי ואז ההזמנות מגיעות השבוע עשיתי עוגה מיוחדת במינה ליום הולדת של איש בן 80 שהיה פעיל בעולם הסרטים. העוגה היתה ממש מרשימה והיו בה המון פרטים, כמו כרטיס הגרלה, מספריים, קופסת סיגריות, קופסת גפרורים, סוס מידץ ועליו רוכב, ערימה של קופסאות מתכת, וכמובן שהרושם היה רציני ביותר... הכול היה אכיל. אני

(המשך בע' 6)

(מעבר לימים - המשך)

פסח השבוע.... פסח בגולה - אני חושבת עליכם, איך תסדרו עם כל השיפוצים והבלגן... אבל חם בלב וזה הכי חשוב. אני כל-כך מתגעגעת.
אז אולי קצת באיחור, אבל עם כל הלב - חג שמח לכולכם ולהתראות

ALL YEAR GARDEN SERVICE.

1. PRUNING & PLANTING
2. LANDSCAPING (POOLS, INDOORS & SHADED AREAS)
3. ALL RESTORATIONS AND REJUVINATIONS.
4. ROCKERIES.
5. TURFING - BIG OR SMALL AREAS.
6. TREATMENT OF DISEASED PLANTS.
7. INSTALLATION OF WATERING SYSTEMS.
8. TREE TRIMMING.

ADVICE GLADLY GIVEN -
RING NOW FOR A FREE QUOTE.

ASK FOR - ED.

TEL: 303853.

עפרה, אד, איתן וטובי

מקווה לקבל הרבה עבודה אחרי זה. רפי ואילנה היו פה בזמן עשיית העוגה וצילמו אותה מכל הכיוונים. חוץ מזה בין עוגה לעוגה אני גם תופרת. מצאתי עבודה שאני עושה בקבלנות אצלי בבית, תפירת אפלי-קציות על חולצות - וזאת הכנסה יציבה וגם תנאים שמאפשרים לי לעשות את יתר העבודות שצריך לעשות - טיפול בבית, קניות, בישולים וכו'. זה אומר שלפעמים אני עובדת עד 12.00 כלילה. ממש כמו בימי הביניים...

באופן כללי אנחנו חיים מאוד בצמצום (ישנים על מזרונים על הריצפה). יוקר המחיה פה הוא ממש מוגזם והמחירים עולים בלי סוף. איתן וטובי הולכים לאותו בית-ספר, טובי בגן חובה שנמצא בבית-הספר ושניהם מאוד מרוצים, טובי לומדת לקרוא ולכתוב וממש מאושרת עם זה. איתן השתלב יוצא מן הכלל וממש כמו דג במים.

נ ר - ז י כ ר ו ן

א' באייר תשמ"ו - יוחנן סלע
ג' באייר תשכ"ב - דוד גיירינגר



בינינו לבין עצמנו

לבנות ולבנים של קיבוץ זה שגרים-חיים בחו"ל שלום,
מזמן רציתי לכתוב לכם מכתב אישי - לא כדי להתווכח אתכם, לא כדי להתפלמס
אתכם - סתם מכתב מאחד מבני דור המייסדים לבנות ובנים, שהוא זוכר מן הימים
שזחלו על רצפת בית התינוקות, ומאוחר יותר - רבו איתו בבית-הספר על איחורים
לאוטובוס או על שיעורים שלא הוכנו.
אני מקווה - כולנו מקווים, ששלום לכם וטוב לכם.
ועתה למניעי המכתב: אין אני מבקש מכם אלא רק דבר אחד: שתחזיקו בביתכם
לוח עברי. מאוד יתכן שזאת תיראה לכם כבקשה מוזרה, כי הרי מה הטעם בלוח עברי,
כשבאוסטרליה או באנגליה או בארצות הברית או אפילו בהרי נפאל הלוח המקובל הוא
לוח עולמי, שמתחיל בינואר ומסתיים בדצמבר. ובכל זאת אני מתעקש לבקש מכם בקשה
מוזרה זו, לא למעני אלא למען הקשר שקיים ביניכם לבין קיבוץ זה, שהוא ביתכם.
הסיבה היא שלוח זה מסדיר את חיינו כאן בארץ ואף מסדיר את חיייהם של יהו-
דים בכל מקום בעולם. אין ספק שיש בלוח עברי זה הכבדה, הנופלת על אלה שאינם
גרים באקלים הארץ-ישראלי: לשבת בסוכה בארבעה-עשר בתשרי, שיכול להיות סוף אוק-
טובר, איננו תענוג, אם אתה נמצא באירופה והחורף כבר נתן את אותותיו; או לחגוג
את חג הפסח "בחודש האביב" באוסטרליה, ששם הסתיו בעיצומו - יכול להיחשב כטירוף
דעת.

ובכל זאת אני מתעקש, כי הלוח הזה מעמיד אותנו בפני מסכת אירועים, שאין
הלוח העולמי נוגע בהם. לא מזמן חגגנו את חג הפסח, המדבר על היציאה של ערב רב
של עבדים מושפלים מעבדות לחירות. כשאבות הקיבוץ היו צעירים יותר, ראינו בסי-
פור שבהגדה של פסח סיפור של כל העמים המשוועבים ודיברנו על "שחרור המדוכאים
ע"י כוחות הסוציאליזם". היינו תמימים יותר אז. והנה כבר הגענו לכ"ז בניסן
שהוא יום השואה. יש פארדוקסים היסטוריים, אתם יודעים בוודאי, ואחד מהם הופיע
היום כשהממשלה הפולנית, בהתייחסה ליום הזיכרון הארבעים וחמישה למרד גטו ורשה
לא שכחה להודיע קבל עם ועולם, שהיא מגנה את מעשיה של מדינת ישראל בדיכוי
הפלסטינים, מעשים שאינם ברוחם של לוחמי גטו ורשה. ומה עשו הפולנים בתקופת
השואה? מתי מעט עזרו ליהודים ורוב הפולנים שיתפו פעולה עם הנאצים ברצון, מתוך
שינאת יהודים עמוקה. והממשלות הפולניות השונות ידעו לחוקק חוקים מפלים נגד

(המשך בע' 8)

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

היהודים. מצחיק, לא?

ובעוד שבוע נחגוג את יום ההולדת הארבעים של מדינת ישראל, שלפניו יש יום זיכרון ללוחמי ישראל. הייתי רוצה לספר לכם על חבר שהיה לי, חבר הגרעין המייסד של קיבוצנו-ביתכם, שאתם לא הכרתם, כי הוא נהרג כשהמטוס שבו הוא שירת כאלחו-טאי הופל בשמי הנגב במלחמת העצמאות. ליאון לייטמן היה שמו. צעיר יהודי מלונ-דון, שעבר מחוות הכשרה אחת לזאת שבה הייתי אני, כי אהב בחורה שלא אהבה אותו. היו לו מצבי-רוח: חוש הומור מבריק ועצבות קודרת כמעט בכפיפה אחת. ומי זוכר את ליאון היום? אבל אין זמן לספר - אולי בהזדמנות אחרת. לפחות תדעו שהוא ויונתן בולטר, איש מח"ל, שניהם קבורים בבית הקברות הצבאי בראש-פינה. אינני בטוח אם שיכנעתי אתכם, שכדאי שיהיה בהישג ידכם לוח עברי או לא. הייתי רוצה להאמין שאתם שם ואנחנו כאן עדיין שמחים וחוגגים בגלל אותן הסיבות וכשאנחנו מרימים כוסות לחיים, גם אתם - בהפרש של כמה שעות לפני או אחרי - אומרים "לחיים".

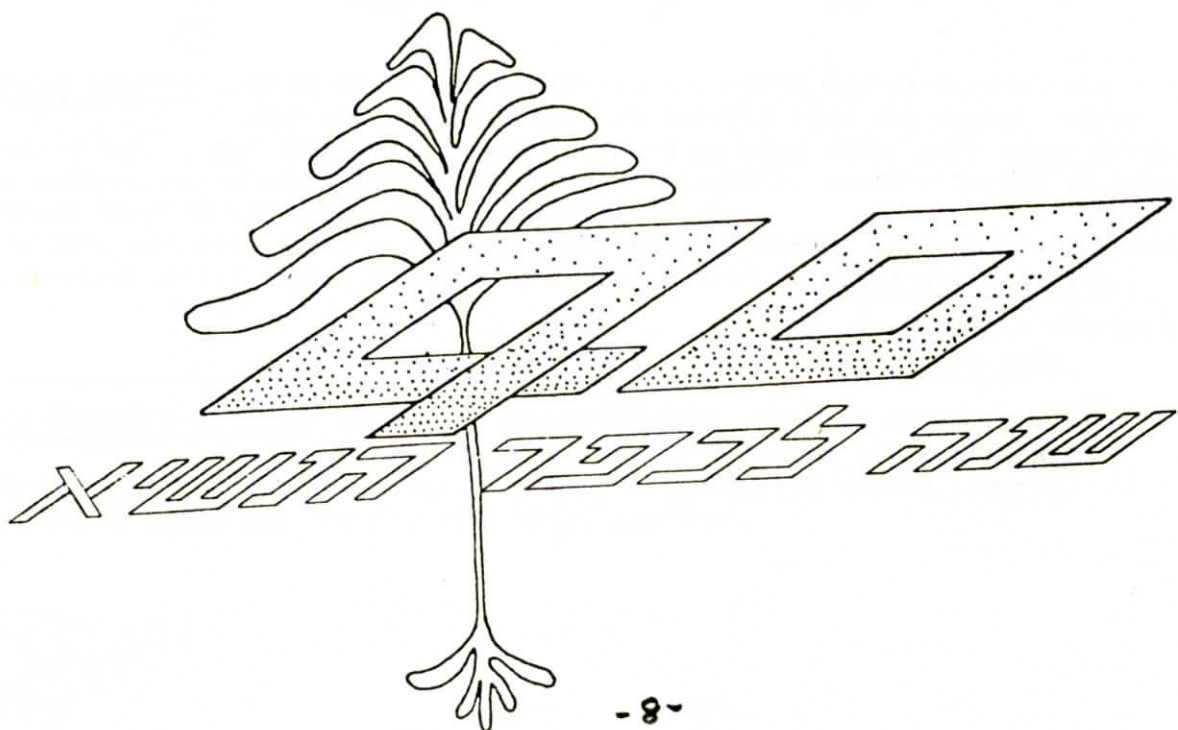
נשמח לראות אתכם ביום הארבעים לייסוד כפר הנשיא. בעצם, תמיד נשמח לראות אתכם ולשמוע מכם. ואם מכתב זה לא היה כל-כך אישי, אולי בפעם אחרת...

שלכם

א ר י ק



סמל זה, בעיצובה של מיכל דדוש, נבחר לשמש אותנו בחגיגות ובפרסומים בשנת הארבעים לקיום יישובו.



פִּינַת הַסֵּרֶט הַשְּׁבֹועִי



שם הסרט: ב ל ו ז ל ח ו פ ש ה ג ד ו ל

בימוי: רנן שור

משחק: דור צוינגבוים, יואב צפיר, נועה גולדברג, ורד כהן

בין הסרטים שמתחרים על התואר "אחד הסרטים הישראליים הטובים ביותר בשנים האחרונות" תופס הסרט הזה, קרוב לוודאי, את אחד המקומות הראשונים. הסרט, שהיה להיט גדול - כמעט היסטרי אפשר לומר - בשנה שעברה, מתברך בדברים שבדרך-כלל הם נדירים בסרט ישראלי: תסריט מצויין, דיאלוגים שנונים, בימוי שהולך עם רוח הסרט ולא נגדה. והכי חשוב - צוות שחקנים צעיר ורענן. יש בו, בסרט, משהו מסרטי הנוסטלגיה האמריקאיים, כמו "דיינר", אבל הסרט כולו נשען על מוטיבים שכולם על טהרת הישראליות.

יוני 1970, נערים ונערות בסוף השמינית, לפני הגיוס לצבא, הדור שהוליד את "מכתב השמיניסטים" המפורסם. מלחמת ההתשה ברקע. גם מהומות הסטודנטים מ-68 ברקע. וודסטוק, ילדי פרחים מזוייפים, שהמחאה שלהם בעצם לא כל-כך אמיתית, יותר מחאה בשביל הפוזה.

ישנם בסרט הרבה רגעים של חסד. שיר באידיש מפי שרת בית-הספר, תעלולי נעורים ליד לשכת הגיוס. בקיצור, סרט יפה ששומר על פרופורציות נכונות ושראוי לצפיה. וזה כבר הרבה יותר ממה שאפשר לומר על ההפקות ה"יוקרתיות" של יהודה ברקן עם הבורקס ו"הקנדיד קאמרה" שלו.

לכו לראות סרט יפה.

1. (וירטוס) סרטים



ממראת השיניים : עד כה הייתי מזמינה כל יום 4-5 חברים לבדיקה שגרתית. רוב הזמן אתם, החברים, פשוט לא מופיעים ואנו סתם מחכים, וכמובן מבזבזים זמן... חבל מאוד, כי בסך-הכול השיניים הן שלכם וכדאי מאוד לשמור עליהן. לכן מעכשיו, חברים שבאמת מעוניינים לעבור בדיקה שנתית, מתבקשים להירשם על הלוח שבמראת השיניים ובתוך כמה ימים יקבלו הזמנה. ושוב ושוב אני פונה אליכם - לא לבקש תור לרופא במרכזלית, בחדר-האוכל, על הדשא, על המדרכות! אינני מסוגלת לזכור!! יש לרשום על הלוח או לצלצל בשעות העבודה.

תודה מראש - ולבריאות

רות גולן

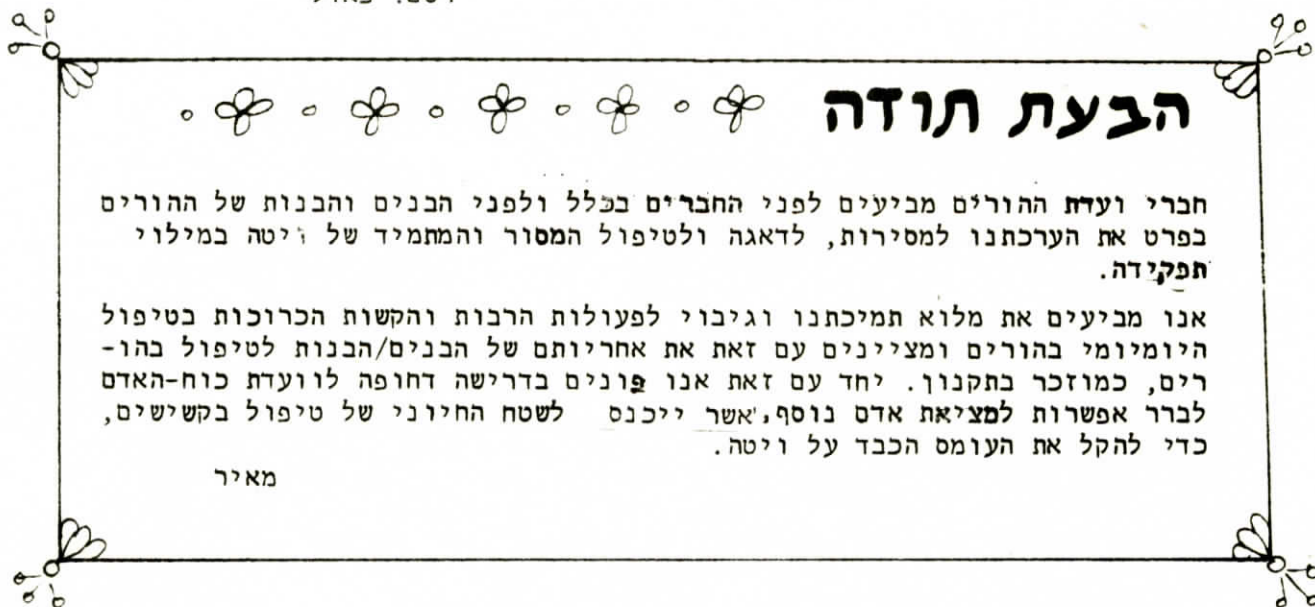
החוג להתעמלות מבוגרים: כדי לתכנן את פעילות החוג, מתבקשים כל המעוניינים להמשיך בו או להצטרף אליו, לפנות אל לן וייטראוב בהקדם. אם תהיה דרישה לכך, מוכן לן להדריך חוגים נפרדים לחברות ולחברים. החוג הקיים מתכנס בכל יום ב', בשעה 17:30, בפביליון.



מישיבה ביום 29/3

1. אריחי ריצוף לחדר שטיפת הכלים ולמטבח
אלק הציג לפני חברי הוועדה דוגמאות של אריחי קרמיקה מכמה סוגים. הוועדה בדקה את הנתונים והחליטה על סוג קרמיקה בלי גלזורה, כדי למנוע החלקה. הדוגמה (בשם "קלינקר" או באנגלית Quarry Tile) תצטרף לתערוכת החומרים בחדר-האוכל.
2. לוח זמנים
אלק דיווח על העבודה ולפי הערכתו חדר שטיפת הכלים יהיה בפעולה בסוף מאי או תחילת יוני. אז יתחילו את העבודה באזור חדר שטיפת הכלים הקיים וההשפעה על סידורי האכילה תהיה יותר מורגשת. הוחלט להקים תת-ועדה - אלק, הלן, מיכאל ד. ואלן איסטון, שתדאג לתהליך העבודה וללוח זמנים, כדי להקטין את ההפרעות לאוכלוסיה.
3. קומת הקרקע
פאול הרגיש צורך להזכיר לחברים שקיימת תוכנית כללית לחלוקת השטחים בקומת הקרקע; למרות ההחלטה לא לבצע אותה בשלב זה, אין לשנות אותה עד שיהיה ניתוח יסודי בעניין מרכז הקיבוץ מטעם ועדת התכנון.

רשם: פאול



1. לאחר תגובות שהגיעו אלינו מהצבור, הרגשנו צורך להוסיף לדו"ח שפרסמנו את העובדות כדלקמן:

1. בטעות כתבנו שתמר גביש ישבה עם כל צוות המרפאה, בו בזמן שישבה רק עם חלק של העובדים.

2. פרסמנו דו"ח ביניים על מנת לשתף את הציבור בהחלטתנו עד כה. על פי בקשתן של האחיות היה צורך להחליט בהקדם על עתידן בכפר-הנשיא, כדי לאפשר להן די זמן לדאוג למקום עבודה חלופי. לכן גם ראינו לנכון לעדכן את הציבור.

3. ברצוננו להבהיר כי החלטתנו לא להאריך את תקופת עבודתן של ג'ניה ואורית נבעה משיקולים חברתיים ואחרים, ואינה משקפת בשום אופן ביקורת מקצועית על עבודתן, שאותה אנו מעריכים.

בהזדמנות זו הננו מודים לאחיות על עבודתן המסורה במשך כל תקופת שהותן בכפר-הנשיא.

ה ו ע ד ה



אונקית גלריה לאמנות
רח' גורדון 25 תל-אביב * טל: 03-241033, 03-220414

מציגה
תערוכת פיסול
של
שרי שובל

24.4 - 13.5.1988

הפתיחה במוצ"ש 23.4.1988 בשעה 20.30

הגלריה פתוחה: בימים א'-ה' 10-20, 10-13; ביום ו' 10-13



אשה בסלע חול – תמורות ברונזה וקרמיקה

שרי שובל, חברת קיבוץ כפר הנשיא, מורה למוסיקה ומחול, רקדנית ופסלת, הגיעה אל הפיסול תוך חיפוש דרכים לביטוי ויצירה. מקור ההשראה בעבודותיה – תהליכיו של הטבע והתחקות אחרי חוקיו.

בעבודתה הנוכחית משמש גוף האישה ראי להשתנותה של הפלנטה, כאשר הפיתוח של הפסלים מרמז על התחדשות ניצחית. שרי היתה תלמידתה של גרטרוד שטראוס ובעזרתה נתבהר לה הקשר שבין האמנויות השונות.

בוגרת המכון לאמנויות תל-חי במגמות המחול, קרמיקה ופיסול באבן-שיש. השתלמה בפיסול בשיש בפייטרה סנטה באיטליה.

הצעה לשנוי בשיטה לחלוקת סגריות

(ההצעה תובא בקרוב לאסיפה)

1. המטרה בהצעה זו היא להפסיק את התמיכה והעידוד שמקבלים בני המשק הצעירים והזמניים, בצורת החלוקה הנוכחית. אני מבקש להדגיש כי אין הכוונה להקשות ולהכביד על צבור המעשנים אלא למצוא דרך שלא תעודד צעירים להתחיל לעשן.
2. ההצעה היא להפסיק חלוקה "חפשית" של סגריות לכל הצבור. את הסכום השווה לחלוקה הניתנת כיום לכל מעשן יזסיפו לתקציבו האישי.
הכוונה היא כי הסכום יתווסף אך ורק לתקציב החברים המעשנים.
סדור דומה ייעשה עבור בני זמנים.
3. ברור לי כי קיימים מספר נושאים אשר זקוקים לטיפול וליטוש. הצעתי היא שאם וכאשר תתקבל הצעתי באסיפה, יוקם צוות מיוחד (ע"י המזכירות) שיטפל בנושא ויביא הצעות והסברים מפורטים יותר.

לן וו.

הערות:

- * במקרה של הפסקת עשן, במהלך השנה, המעשן יקבל תקציב עד סוף השנה, וההיפך.
- * במקרה של הורדה או עלייה מחיר הסגריות, לא תהא התייחסות, אלא כיתר התקציבים במשק.
- * ועדת נעורים - אין הקצבת סגריות.
- * ועדת בנים - יונהג כמו לחברים, בתאום עם ועדת בנים.
- * אולפן וקבוצות - ייכלל בתוך התקציב של דמי הכיס.

NEWS OF THE WEEK



* We hear from Paul Bilgory, head of the Building Committee, that (non-slip) tiles have been chosen for the washing-up area, and everybody involved hopes that by the end of May the place will be in use. After that the real revolution will start, when the builders start tearing up the old washing-up place!

* We have had a long letter from Ofra and Ed Mashlach, telling us of their doings on the other side of the globe. They are making a living with Ed doing landscape gardening for the rich of Sydney, and Ofra has started a line of "sculptured cakes", on top of doing sewing on a piece-work basis. All are well.

* This week we say good-buy to Amnon Ha-me'iri, who is going to join his wife in Canada.

* With Independence Day coming up, our local school children are learning about the State of Israel and all its inhabitants. One of their activities includes a visit to neighbouring Tuba, bearing their own drawings on the subject of "peace to all men". This is not their first meeting with the children of Tuba, of course. You will remember that their school was invited to the "Luna-Park" some months ago.

* Our (younger) chaverim have been working all hours to finish sowing the cotton, and runner-beans. In fact Amnon put off his journey for a month in order to help out.

* You will be pleased to hear that Helen Lifschitz and Leoni Golan have now become one of us, after passing their conversion course with all success.

* We hope to manage to bring out your "Page" next week - it is a short week, with Independence Day falling on a Thursday.....

In the meantime, keep well, and SHABBAT SHALOM

JAHREZEIT

Yochanan Sella - 1 Iyar

David Greenberg - 3 Iyar

Inge



H A P P Y B I R T H D A Y

17.4.88. Brian Kaplan
Yanita Nitsan
Evyatar Ben-Reshef
Nir Collins
Orit Ashkenazi

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

21.4.88. Naomi & Benny Forster

18.4. Heken Levine

Barbara Buto

Darya Pelser (Tenna granddaughter)

Addie Zigdon (Nitzan granddaughter)

Erez Netzer (Chatzor grandson)

19.4. Shany Weinstein (Edelstein granddaughter)

Shulamit Frank

Reggie Pearlson

Shoshana Yodaikin

Avivah Goldberg

Dr. Jim Shalom

20.4. Hillel Yodaikin

21.4. Irene Shein

Dror Agmon

Shmu'el Epstein

Gershon Mader

22.4. Yig'al Nymark

Nathan Epstein

Ronah Engelsberg

F I L M O F T H E W E E K

S U M M E R V A C A T I O N B L U E S -

A much-praised, Hebrew speaking Israeli film, about a group of youngsters, who have just finished school, and are about to join the Army, with all that implies.

From the very short extract I saw on Television some time ago, I would say it is worth giving it a try, even if your Hebrew is not too good.



Ruth Golan again asks people not to try and make dentist-appointments with -her on the pathway or in the dining-room, but to phone her at work.

Thank you.

